

# Piosenka o robaku – Bułat Okudźawa

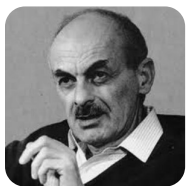
To rzecz doprawdy niesłychana, żeby  
Na taki pomysł zwykły robak wpadł:  
Zapraǳnął naraz ujrzeć siódme niebo,  
Zapraǳnął oddać komuś cały świat

Od dawna tak dokoła było pusto,  
Powszednie wszystko stało się i mdłe  
I wtedy robak stworzył sobie bóstwo  
Na obraz i na podobieństwo swe

Nie drżała ziemia, w niebie znak nie gorzał,  
Tylko się lekko rozstała mgła,  
Kiedy ją wreszcie dnia szóstego stworzył  
I ujrzał, jak w paletku lichym szła

Czym prędzej, nie czekając na nic więcej,  
Do domu swego zaniósł ją przez próg,  
Pocałunkami ogrzał zimne ręce  
I pantofelki stare zdjął jej z nóg

A cienie ich zawisły ponad progiem  
Na dalszą drogę już nie miały sił  
Tak pięknie i tak smutne jakby bogiem,  
Jakby człowiekiem każdy z cieni był  
Tak pięknie i tak smutne jakby bogiem,  
Jakby człowiekiem każdy z cieni był



Słowa: brak danych  
Muzyka: brak danych